

KIRJALLINEN KYSYMYS 1086/2010 vp

Karjalan kysymyksen esilleotto

Eduskunnan puhemiehelle

Nyt jo entinen Neuvostoliitto anasti toisessa maailmansodassa Suomelta Karjalan ja eräät muut alueet. Sadattuhannet suomalaiset menettivät kotinsa ja maansa. He joutuivat muuttamaan pois kotiseudultaan. Neuvostoliitolla ei ollut anastukseen mitään muuta oikeutta kuin vahvemman oikeus. Tämä suuri vääryys ja epäoikeudenmukaisuus on edelleen korjaamatta.

Maamme hallitukset eivät ole olleet aktiivisia etsimään keinoja Karjalan palauttamiseksi. Meneinä vuosikymmeninä silloiset hallitukset onnistuivat palauttamaan Porkkalan alueen ja pitivät esillä mahdollisuutta myös muiden alueiden palautukseen.

Neuvostoliiton hajottua tämän vuosikymmenen alussa olisi ollut hyvä mahdollisuus Karjalan kysymyksen esilleottoon. Tällöin Baltian maat saivat takaisin itsenäisyytensä oman aktiivisuutensa ansiosta. Silloin Suomen johto oli passiivinen ja valmistautumaton avautuneeseen tilaisuuteen. Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen kehitys on jatkunut Venäjän federaatiossa. Venäjällä on muun muassa jo presidentti Jeltsinin toimesta tuomittu Stalinin Neuvostoliiton toimet Suomea vastaan. Muutenkin Venäjä on tehnyt eroa Stalinin Neuvostoliiton toimintaan.

Itärajan takana vallitsee rappio. Siellä asuvan väestön vaikeudet ovat sellaisia, ettei Venäjällä ole mahdollisuutta omien vaikeuksiensa keskellä niitä korjata. Tämä tilanne antaa mahdollisuuden etsiä sellaista ratkaisua, joka toisaalta täyttää kokonaan tai osittain suomalaisten toiveet ja toisaalta on Venäjän hyväksyttävissä ja pelastaa

Karjalan ja muut luovutettavat alueet ja niiden väestön nykyiseltä rappiolta.

Ulkoasiainministeri Tarja Halonen vastasi kirjalliseen kysymykseeni (KK 596/1999 vp) Karjalan kysymyksestä vuonna 1999 ja ulkoasiainministeri Erkki Tuomioja vuonna 2004 (KK 964/2004 vp) mm. seuraavasti: "ETYKI:n päätöksiä kirjan mukaan rajoja voidaan muuttaa kansainvälisen oikeuden mukaisesti rauhanomaisin keinoin ja sopimusteitse. Periaatteessa ei siten voida sulkea pois mahdollisuutta, että Neuvostoliitolle luovutetuista alueista tai niiden käytöstä voitaisiin neuvotella uudelta pohjalta, jos Venäjällä on tähän valmius. Venäjä ei kuitenkaan ole halukas keskustelemaan rajojensa muuttamisesta."

Suomen on etsittävä aktiivisesti ratkaisua, joka on sekä Suomen että Venäjän etujen mukainen.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Onko hallitus varautunut omalta osaltaan mahdolliseen Karjalan ja muiden sodassa menetettyjen alueiden asioiden esilleottoon,

onko hallituksella suunnitelmia siitä, miten mahdollinen Karjalan ja muiden alueiden palauttaminen Suomeen voidaan toteuttaa ja

KK 1086/2010 vp — Risto Kuisma /sd

*onko Venäjän halukkuus keskustella
Karjalan kysymyksestä muuttunut vuodesta 2004?*

Helsingissä 11 päivänä tammikuuta 2011

Risto Kuisma /sd

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Herra puhemies, olette toimit-
tanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kan-
sanedustaja Risto Kuisman /sd näin kuuluvan
kirjallisen kysymyksen KK 1086/2010 vp:

*Onko hallitus varautunut omalta osal-
taan mahdolliseen Karjalan ja muiden
sodassa menetettyjen alueiden asioiden
esilleottoon,*

*onko hallituksella suunnitelmia siitä mi-
ten mahdollinen Karjalan ja muiden
alueiden palauttaminen Suomeen voi-
daan toteuttaa ja*

*onko Venäjän halukkuus keskustella
Karjalan kysymyksestä muuttunut vuo-
desta 2004?*

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Suomen rajat Neuvostoliiton ja sen oikeudelli-
sen seuraajan Venäjän federaation kanssa on
määritelty kansainvälisoikeudellisesti Pariisin
rauhansopimuksessa vuonna 1947 (SopS 19—

29/1947). Suomen ja Venäjän välisessä sopimuk-
sessa suhteiden perusteista (SopS 63/1992) osa-
puolet sopivat säilyttämään yhteisen rajan hyvän
naapuruuden ja yhteistyön rajana, ETYK:n pää-
tösasiakirjan mukaisesti rajan loukkaamatto-
muutta ja toistensa alueellista koskemattomuutta
kunnioittaen.

Hallituksen kanta ei kysymyksen osalta ole
muuttunut, eli Suomella ei ole aluevaatimuksia
minkään maan suhteen. Näin ollen hallitus ei aio
ottaa rauhansopimuksen perusteella Neuvostoliit-
tolle luovutettujen alueiden palauttamista esille
Venäjän kanssa, eikä hallituksella ole suunnitel-
mia alueiden palauttamisen toteuttamisesta.

ETYK:n päätösasiakirjan mukaan rajoja voi-
daan muuttaa kansainvälisen oikeuden mukaises-
ti rauhanomaisin keinoin ja sopimusteitse. Peri-
aatteessa ei siis voida sulkea pois mahdollisuutta
että luovutetuista alueista ja niiden käytöstä
voitaisiin neuvotella, jos Venäjällä on tähän val-
mius. Venäjän halukkuudessa keskustella rau-
hansopimuksessa määriteltyjen rajojensa muutta-
misesta ei ole tapahtunut muutosta vuoden 2004
jälkeen.

Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2011

Ulkoasiainministeri Alexander Stubb

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Herr talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 1086/2010 rd undertecknat av riksdagsledamot Risto Kuisma /sd:

Är regeringen för sin del beredd på att eventuellt ta upp frågan om Karelen och de andra områdena som gick förlorade i kriget,

har regeringen planer för hur ett eventuellt återlämnande av Karelen och de andra områdena kunde genomföras, och

har Rysslands intresse för att diskutera Karelen-frågan förändrats sedan 2004?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

Finlands gränser mot Sovjetunionen och dess lagliga efterträdare Ryska federationen har folkrättsligt fastställts i fredsfördraget i Paris 1947 (FördrS 19—29/1947). I överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om grunderna för

relationerna mellan länderna (FördrS 63/1992) förbinder sig parterna att bevara sin gemensamma gräns som en grannsämjans och samarbetets gräns och respekterar i enlighet med KSSE-slutakten dess okränkbarhet och vardera statens territoriella integritet.

Regeringens ståndpunkt i frågan är oförändrad, Finland har alltså inte några territoriella anspråk på något land. Regeringen kommer därmed inte att med Ryssland ta upp frågan om ett återlämnande av de områden som avträdades till Sovjetunionen genom fredsfördraget, och regeringen har inga planer som gäller ett återlämnande av dessa områden.

Enligt KSSE-slutakten kan gränser i enlighet med internationell rätt ändras med fredliga medel och genom överenskommelse. I princip kan man alltså inte utesluta möjligheten att förhandla om de avträdade områdena och användningen av dem, om Ryssland är redo för detta. Efter 2004 har det inte skett någon förändring i Rysslands vilja att diskutera en ändring av de gränser som fastslagits i fredsfördraget.

Helsingfors den 1 februari 2011

Utrikesminister Alexander Stubb